

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY**

ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
tel. (52) 345-56-44, Fax (52) 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 16 marca 2011 r.

RBG- 430-1/11/PD

DECYZJA nr RBG- 4/2011

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 z późn zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada się na **Barbarę Koziello, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Barbara Koziello Duet Starter w Ostródzie karę pieniężną** w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), co stanowi równowartość 252,51 euro (słownie: dwieście pięćdziesiąt dwa euro 51/100) za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie RBG-401-06/10/PD.

Uzasadnienie

W dniu 15 października 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (**dalej: Prezes Urzędu**) wszczął postępowanie wyjaśniające, którego celem było zbadanie rynku usług dostępu do płatnej telewizji, w tym określenia jego struktury i stopnia koncentracji (RBG-401-06/10/PD).

W związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym pismem z dnia 20 października 2010 r. Prezes Urzędu skierował do przedsiębiorców, w tym Barbary Koziello (**dalej także: Przedsiębiorca**), która w internetowych katalogach firm (<http://www.pkt.pl/s/ostroda/1886304/duet.html>; <http://www.cylex.pl/firmy/duet--telewizja-kablowa--kozie%C5%82%C5%82o-b--10735989.html>) występowała jako *Duet. Telewizja kablowa. Koziello B.*, na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wezwanie do nadesłania w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma odpowiedzi na pytania zawarte w załączonej ankiecie zgodnie z instrukcją w niej zawartą. Wezwanie zostało odebrane przez Przedsiębiorcę w dniu 25 października 2010r (pismo Poczty Polskiej z dnia 17 lutego 2011r., k.). Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r.o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK w wezwaniu do przekazania informacji z dnia 20 października 2010r. zawarł wskazanie zakresu informacji,

celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Załączona do wezwania ankieta zawierała następujące działy, które winien wypełnić przedsiębiorca:

1. podstawowe dane o przedsiębiorcy:
 - a) dane teleadresowe;
 - b) struktura i historia powstania;
2. dane dotyczące prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności:
 - a) świadczone usługi;
 - b) oferta programowa;
 - c) zasięg działania;
 - d) dane finansowe;
 - e) konkurencja.

W związku z brakiem odpowiedzi Barbary Koziełło Prezes Urzędu ponowił wezwanie pismem z dnia 6 grudnia 2010 r., które zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 9 grudnia 2010 r., co potwierdza zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki. (k.) Jednakże i tym razem przedsiębiorca nie udzielił żadnej informacji.

Wezwania zawierały pouczenie, iż w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Pomimo upływu wyznaczonego terminu oraz skierowania dwóch wezwań, Przedsiębiorca nie przesłał żądanych informacji, ani nie udzielił informacji o istnieniu jakichkolwiek przeszkód w ich przekazaniu.

W celu przyspieszenia uzyskania żądanych informacji podjęto próby skontaktowania się z Przedsiębiorcą drogą telefoniczną oraz drogą e-mail. W dniu 10 stycznia 2011r. w jedynej rozmowie telefonicznej, jaką udało się nawiązać ustalono, że wezwania zostały przez Przedsiębiorcę odebrane, jednak z niewiadomych względów ankieta nie została wypełniona i odesłana. W związku z tym, podczas rozmowy ustalono, że treść wezwania oraz ankieta w formie elektronicznej zostaną przesłane Przedsiębiorcy ponownie drogą e-mail. Podczas rozmowy pracownik przedsiębiorcy poinformował, że prześle wypełnioną ankietę w ciągu kilku najbliższych dni. Wiadomość e-mail wysłano tego samego dnia, tj. 10 stycznia 2011r. załączając wezwanie oraz ankietę i zwracając jednocześnie uwagę na część treści wezwania informującą o możliwości nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na wezwanie Prezesa Urzędu. W treści wiadomości e-mail zawarto też prośbę o jak najszybsze przesłanie wypełnionej ankiety w formie elektronicznej na adres e-mail Delegatury UOKiK w Bydgoszczy (notatka służbowa- k.).

Pomimo upływu wyznaczonego terminu przedsiębiorca nie przesłał żądanych informacji, ani nie udzielił informacji o istnieniu jakichkolwiek przeszkód w ich przekazaniu. W związku z powyższym, w dniu 2 lutego 2011 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie **w sprawie nałożenia** na Barbarę Koziełło **kary pieniężnej**, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 w/w ustawy w toku postępowania mającego na celu badanie rynku usług dostępu do płatnej telewizji, w tym określenia jego struktury i stopnia koncentracji, prowadzonego pod sygn. RBG-401-06/10/PD, które to Postanowienie zostało następnie zmienione Postanowieniem Nr RBG - 32/2011 z dnia 24 lutego 2011r. poprzez zastąpienie w treści sentencji Postanowienia oraz w jego uzasadnieniu słów *Telewizja Kablowa „Duet” Barbara Koziełło w Ostródzie*,

słowami *Barbara Koziello Duet Starter w Ostródzie* z uwzględnieniem odmiany użytych słów.

W toku postępowania wezwano Barbarę Koziello do przesłania aktualnego odpisu z ewidencji działalności gospodarczej oraz przychodu za rok 2010. W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz powyższe wezwanie Barbara Koziello przesłała wypełnioną ankietę, o której nadesłanie była wzywana dwukrotnie w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie RBG-401-06/10/PD, dołączając zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz deklarację PIT-28 za rok 2010. Z zaświadczenia wynika, że Barbara Koziello jest wpisana do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Ostródy pod nr 6001/2001, zaś przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. 42.22.Z roboty związane z budową linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych; 60.20.Z nadawanie programów telewizyjnych ogólnodostępnych i abonamentowych; 61.10.Z działalność w zakresie telekomunikacji przewodowej; 61.20.Z działalność w zakresie telekomunikacji bezprzewodowej, z wyłączeniem telekomunikacji satelitarnej; 61.30.Z działalność w zakresie telekomunikacji satelitarnej; 61.90.Z działalność w zakresie pozostałej telekomunikacji; 62.09.Z pozostała działalność usługowa w zakresie technologii informatycznych i komputerowych; 63.12.Z działalność portali internetowych.

Ustosunkowując się jednocześnie postawionego zarzutu wyjaśniła, że opóźnienie w udzieleniu informacji wynika z zaniedbania jej pracownika i poprosiła o umorzenie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Swoją prośbę motywowała tym, iż jej działania skupiają się na terenach wiejskich, co powoduje, że koszty prowadzenia działalności gospodarczej są bardzo wysokie. Ponadto prowadzi obecnie inwestycje mające na celu uruchomienie usługi dostępu do Internetu i nałożenie wysokiej kary pieniężnej spowoduje wstrzymanie tych inwestycji i „degradację techniczną posiadanej infrastruktury”.

Pismem z dnia 24 lutego 2011 r., Prezes Urzędu zawiadomił stronę o zakończeniu postępowania oraz pouczył o prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału i prawie do złożenia dodatkowych wyjaśnień.

Przedsiębiorca skorzystał/ nie skorzystał z tej możliwości w dniu

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 z późn. zm., **dalej: okiku**) na przedsiębiorcach oraz związkach przedsiębiorców ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 ww. ustawy, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 okiku, za przedsiębiorcę uważa się przede wszystkim przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.), czyli osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną nie będącą osobą prawną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorcy, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 2 okiku,

a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielanie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd¹.

Kierowane do przedsiębiorcy dwukrotnie wezwania zawierały wszystkie ww. elementy, dlatego po stronie Przedsiębiorcy powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego wezwania. Wezwania określały zakres żądanych informacji poprzez odniesienie do załączonej do wezwania ankiety dotyczącej badania rynku usług dostępu do płatnej telewizji. Podkreślić należy, iż Prezes Urzędu może domagać się od przedsiębiorcy, aby ten wypełnił przesłany mu kwestionariusz, zawierający pytania dotyczące podstawowych danych i informacji obrazujących jego działalność, niezbędnych dla wykonywania swych ustawowych zadań zarówno orzeczniczych, jak i pozaorzeczniczych². Przedsiębiorca zobowiązany jest do udzielenia wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu, do którego należy ocena, czy żądane materiały są wystarczające do realizacji jego ustawowych zadań³.

Cel skierowanego żądania także został jasno określony w wezwaniach poprzez wskazanie, w związku z jakim postępowaniem żądane są od przedsiębiorcy informacje, a mianowicie w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym mającym na celu zbadanie na celu badanie rynku usług dostępu do płatnej telewizji, w tym określenia jego struktury i stopnia koncentracji. Wezwania wyznaczały termin, w którym Barbara Koziełło winna udzielić informacji oraz zawierały pouczenie, iż w przypadku gdy przedsiębiorca, choćby nieumyślnie, nie udziela informacji, bądź udziela nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Dokonując analizy niniejszej sprawy, Prezes Urzędu zważył również na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w cytowanym wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., zgodnie z którym kara pieniężna jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych do wszczęcia i sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej⁴. Przepisy dotyczące nakładania przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielanie, **ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych**. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu antymonopolowego. Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego.

Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Próby uzyskania żądanych informacji od przedsiębiorcy w niniejszej sprawie doprowadziły do przedłużenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu) jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu,

¹ por.: wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60;

² wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 28 czerwca 1995 r., sygn. akt XVII Amr 14/95;

³ wyrok Sądu Antymonopolowego z 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98, Wokanda 2000, nr 4, s. 52;

⁴ III SK 31/2004, OSNP 2005 nr 4, poz. 60;

nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustalając wysokość kary dla przedsiębiorcy Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Przedsiębiorca, mimo dwukrotnego kierowania do niej wezwań, nie udzielił żadnej odpowiedzi czym spowodowała zakłócenia toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Informacje zostały złożone dopiero w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, po ponad trzech miesiącach od doręczenia pierwszego wezwania. Zachowania Przedsiębiorcy nie tłumaczy fakt, iż wynikł on z zaniedbania pracownika. Po pierwsze, jest to okoliczność trudna do zweryfikowania tym bardziej, że Przedsiębiorca nie podał żadnych bliższych informacji na ten temat. Po drugie zaś, jeśli nawet podana przyczyna była rzeczywista, to pracodawcę i tak obciążają skutki działania podlegającego jego kierownictwu pracownika. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął także pod uwagę okoliczności dotyczące specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej i planowane inwestycje w tym zakresie, a ponadto fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez Barbarę Koziello. W związku z tym należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), co stanowi równowartość 252,51 euro (słownie: dwieście pięćdziesiąt dwa euro 51/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2010 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 3,9603 zł. Stosownie bowiem do art. 5 okiku, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: **NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000**.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Bydgoszczy.

*Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczevska*

Otrzymuje:

1. Barbara Kozięło

Duet Starter

ul. generała Zajączka 7

14-100 Ostróda;

2. a/a